

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 1949

Warszawa, 13 października 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

**- w sprawie uczenia Zakładu
Narodowego im. Ossolińskich.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy pana posła Krzysztofa Mieszkowskiego.

(-) Adam Cyrański; (-) Kamila Gasiuk-Pihowicz; (-) Paulina Hennig-Kloska; (-) Michał Jaros; (-) Paweł Kobyliński; (-) Ewa Lieder; (-) Radosław Lubczyk; (-) Katarzyna Lubnauer; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Krzysztof Mieszkowski; (-) Piotr Misiło; (-) Mirosław Pampuch; (-) Ryszard Petru; (-) Paweł Pudłowski; (-) Monika Rosa; (-) Marek Ruciński; (-) Joanna Scheuring-Wielgus; (-) Marek Sowa; (-) Elżbieta Stępień; (-) Mirosław Suchoń; (-) Adam Szłapka; (-) Krzysztof Truskolaski; (-) Kornelia Wróblewska.

UCHWAŁA
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 2017
w sprawie uczczenia
Zakładu Narodowego im. Ossolińskich

W 2017 roku obchodzimy dwusetną rocznicę funkcjonowania Ossolineum – Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, polskiego instytutu naukowego i kulturalnego z siedzibą we Wrocławiu.

Zakład został ufundowany dla Narodu Polskiego w 1817 roku przez Józefa Maksymiliana Ossolińskiego, otwarty w 1827 roku we Lwowie. Do 1939 roku łączył w sobie bibliotekę, wydawnictwo i Muzeum Książąt Lubomirskich. Po II wojnie światowej został przeniesiony do Wrocławia.

Ossolineum to jeden z najważniejszych i najstarszych ośrodków kultury polskiej o bogatych zbiorach bibliotecznych, obejmujących ważne dla polskiej historii starodruki i rękopisy.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, wspominając fundatora Ossolineum - Józefa Maksymiliana hr. Ossolińskiego, czci pamięć o nim i oddaje mu hołd za jego ogromne zasługi oraz honoruje Zakład Narodowy im. Ossolińskich za wkład w rozwój rodzimej kultury i nauki.

UZASADNIENIE

Od założenia aż do 1945 roku Zakład Narodowy im. Ossolińskich mieścił się w dawnym klasztorze i kościele ss. karmelitanek trzewickowych przy ul. Ossolińskich 2 we Lwowie. Ossolineum w czasie istnienia ówczesnej Galicji pod zaborem austriackim skupiało polski ruch umysłowy i było jednym z najważniejszych ośrodków pracy nad budową kultury polskiej w czasie zaborów i narzuconej germanizacji. W myśl intencji założyciela stało się ono jednym z najważniejszych ośrodków badań nad dziejami i literaturą polską, tym bardziej, że rozporządza jednym z największych księgozbiorów w Polsce, a także ogromnym zbiorem rękopisów i autografów, w tym rękopisów średniowiecznych i najstarszych druków.

Biblioteka posiada charakter narodowy, tzn. dział polski jest największy i stara się kompletować cały polski dorobek naukowy i literacki. Ossolineum jest właścicielem rękopisów czołowych polskich pisarzy i poetów: Mickiewicza, Słowackiego, Asnyka, Sienkiewicza, Kasprowicza, Reymonta, Żeromskiego, Różewicza.

Przed II wojną światową biblioteka Ossolineum liczyła przeszło 220 tys. dzieł, ponad 6 tys. rękopisów, ponad 9 tys. autografów, ponad 2 tys. dyplomów i ponad 3 tys. map (zbiór J.M. Ossolińskiego z 1827 roku zawierał 10.121 dzieł, a 19.055 tomów, dubletów, 567 rękopisów w 715 tomach, 133 map, 1.445 rycin).

Ossolineum zawierało także największy w Polsce kompletny zbiór prasy polskiej z XIX i XX wieku, który po II wojnie światowej pozostał we Lwowie.